

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 18.702 van 17 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 september 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Bagdad. U zou uw ganse leven in Bagdad, al-Hurriya, hebben gewoond. U zou soenniet zijn van Koerdische origine. Uw oudere broer (R.) zou na de val van het regime van Saddam Husayn als tolk voor de Amerikanen hebben gewerkt. Op 16 mei 2007 zou hij tijdens zijn werk gewond zijn geraakt. Diezelfde dag zouden mensen van jaysh al-mahdi (al-mahdi leger) naar jullie huis zijn gekomen en gevraagd hebben waar (R.) was. Vervolgens zouden ze hebben gezegd dat jullie het huis moesten verlaten binnen de 48 uur. Zoniet zouden u en uw familie worden gedood. Daarop zouden jullie zijn ondergedoken bij de schoonfamilie van (R.), waar jullie zouden zijn gebleven tot u, uw broers (J.), (R.) en diens echtgenote Irak verlieten op 15 juli 2007. Op 9 oktober 2007 zouden u en (J.) ((A. J. M.) O.V. X) in België zijn aangekomen en diezelfde dag vroegen

jullie hier asiel aan. U zou niet weten waar (R.) zich bevindt; de smokkelaar zou jullie in Griekenland uit elkaar hebben gehaald.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: kopies van de identiteitskaarten van u, (J.) en (R.) (Tijdens uw tweede gehoor op het Commissariaat-generaal kon u de originele versies van deze identiteitskaarten voorleggen), kopies van vier brieven van het Amerikaanse leger met betrekking tot het werk van (R.) (dd. 6/7/06, 23/8/06, 14/9/07 en 14/9/07) en een kopie van een foto van (R.) met Amerikaanse soldaten.

De beslissing van 15 februari 2008 van het Commissariaat-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd vernietigd nadat u op 28 april 2008 uw originele identiteitskaart had voorgelegd aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad oordeelde dat er bijgevolg bijkomende onderzoeksdaden moesten worden verricht met betrekking tot de authenticiteit van het voorgelegde identiteitsdocument. De Raad vernietigde op 11 juni 2008 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal.

Tijdens een nieuw gehoor op 24 juli 2008 legt u uw originele identiteitskaart voor aan het Commissariaat-generaal. Daarbij legt u ook de enveloppe van Fedex voor waarmee uw identiteitskaart werd opgestuurd. Daarnaast voegt u enkele opmerkingen toe met betrekking tot de weigeringsbeslissing die u had ontvangen. Zo verklaart u over het geld dat in Bagdad werd gebruikt, dat u alleen het nieuwe geld gebruikte. Voordien was u nog slechts een kind. U verklaart dat uw broer het huisnummer, hoewel het op het huis stond aangegeven, niet kende omdat het huisnummer nooit gebruikt wordt.”

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen over uw afkomst uit Bagdad. Zo kan u niet of onvoldoende antwoorden op essentiële kennisvragen over Bagdad en Irak. Zo moet worden opgemerkt dat u weliswaar een aantal wijken in de buurt van Hurriya kan opnoemen, maar het is uiterst bevreemdend dat u beweert dat Sha'b één van deze wijken is (CG1 p.6). Uit de informatie waarover het Commissariaat generaal beschikt, blijkt Sha'b een heel eind van Hurriya te liggen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u wel weet dat de Dijla en qanat al-jaysh (legerkanaal) door Bagdad stromen, maar u kan ze in het geheel niet situeren. Over de Dijla kan u wel zeggen dat ze tussen Kazhimiya en A'dhamiya stroomt maar u kan de verdere loop van de rivier niet opgeven (CG1 p.9). U weet zelfs niet bij benadering via welk traject men van bij u thuis naar deze rivier kon stappen. Nochtans ligt Hurriya zeer dicht bij de Dijla. Van qanat al-jaysh weet u helemaal niet waar die stroomt: u zou er alleen maar eens over gehoord hebben (CG1 p.9).

Gevraagd of u parken in Bagdad kent, heeft u het over Madinat al-Lab en de zoo. Dit is niet enkel zeer beperkt, evenzo blijkt u van geen van de twee te weten waar deze zich bevinden (CG1 p.10). Op de vraag of u monumenten in Bagdad kent, geeft u er twee op

die u wel eens op tv hebt gezien, zo zegt u: het standbeeld van Saddam Husayn dat met de val werd omgeworpen en een monument met twee zwaarden in de vorm van een poort. U kan echter wederom geen van beiden situeren in Bagdad (CG1 p.17) en verder blijkt u slechts één plein te kennen in Hurriya of haar omgeving (CG1 p.8).

Op de vraag waar de Amerikanen in of rond Bagdad zijn gevestigd, kan u alleen zeggen dat ze in de plaatsen zitten waar Saddam woonde en in de luchthaven. U weet echter niet waar de paleizen van Saddam Husayn in Bagdad gelegen zijn, noch waar de luchthaven van Bagdad is (CG1 p.15). Dit alles is zeer opmerkelijk en laat niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Bagdad.

Verder kan u niet aangeven waar het gebouw van de gouverneur in Bagdad zich bevindt (CG1 p.18), noch kan u zeggen waar zich de instantie bevindt die uw identiteitskaart heeft uitgegeven (CG1 p.4). Bovendien is het uiterst bevreemdend dat u verklaart dat er geen soennitische moskeeën zijn in Hurriya. Uit onze informatie blijkt dat dit niet correct is. De enige soennitische moskee die u in Bagdad kan opgeven is de moskee van Abu Hanifa in Adhamiya (CG1 p.13). Verder kan u geen enkele belangrijke moskee opgeven in Bagdad. U weet alleen dat er een belangrijke moskee is voor de sjiieten in Kadhimiya (CG1 p.14). Vervolgens moet worden opgemerkt dat u geen weet heeft van aanslagen tegen moskeeën in Hurriya sinds de val van het voormalige regime (CG1 p.13). Nochtans blijkt uit onze informatie dat er meerdere aanslagen tegen moskeeën in Hurriya zijn geweest. Het is uitermate opmerkelijk dat u, op de vraag naar aanslagen in Hurriya, slechts één voorbeeld kan geven (CG1 p.11). Er zouden voor de rest nog explosies e.d. hebben plaatsgevonden, zo zegt u, maar concrete voorbeelden hiervan weet u niet te geven (CG1 p.11-12). Het is des te meer bevreemdend dat u dan weer wel exact de datum van een aanslag op de Aamma brug kunt opgeven. Het feit dat u zo vaag blijft over de gebeurtenissen in uw eigen wijk, maar wel de exacte datum kan geven van een aanslag op een plaats waar u niet kwam, die uitgebreid in de pers aan bod kwam, laat niet toe geloof te hechten aan uw afkomst uit Bagdad. Bovendien moet worden opgemerkt dat u opmerkelijk vaag blijft over de situatie van de soennieten in Hurriya. Zo verklaart u dat de soennieten er problemen hebben, maar op de vraag naar concrete voorbeelden komt u niet verder dan te zeggen dat de soennieten werden benaderd om de wijk te verlaten. De meeste soennieten zouden Hurriya hebben verlaten. U kan niet zeggen sinds wanneer de meeste soennieten uit de wijk zijn vertrokken (CG1 p.13). Op de vraag of er aanvallen zijn geweest tegen soennieten in de wijk, kan u niet meer zeggen dan dat ze uit hun huis worden verdreven als ze niet binnen de 48 uur hun huis verlaten (CG1 p.13). Het feit dat u zo vaag blijft over de situatie in Hurriya laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw bewering in Hurriya woonachtig te zijn geweest. Er kan immers worden verwacht dat iemand die er woonde op een meer concrete en doorleefde manier over de situatie in zijn of haar wijk kan spreken.

Vervolgens moet worden opgemerkt dat u ook foutieve informatie opgeeft met betrekking tot het geld dat vóór de val van het Baath regime in Centraal-Irak werd gebruikt. Zo verklaart u zich briefjes van 5 en 10 dinar en een muntstuk van 1 dinar te herinneren. Dit blijkt geheel foutief te zijn, hetgeen ernstige twijfels doet rijzen bij uw bewering in Centraal-Irak te hebben gewoond. Wat bovendien opmerkelijk is, is dat de bedragen die u opgeeft overeenkomen met de briefjes en munten die in het Koerdische Noord-Irak in omloop waren. Bovendien moet worden opgemerkt dat u verklaart dat het huidige geld in Irak munten bevat. U verklaart dat er een munt van 50 dinar is (CG1 p.10), terwijl dit niet blijkt te kloppen. Daarnaast moet worden opgemerkt dat u niet kan zeggen wat de verjaardag van Saddam Husayn was. U verklaart dat er ook een feestdag van het leger was, maar ook van deze feestdag kan u geen datum opgeven. U kan evenmin de volledige naam van de Baath partij kan opgeven (CG1 p.17). Van iemand die onderwijs heeft genoten in Bagdad kan verwacht worden dat deze feiten goed gekend zijn.

Verder dient te worden vastgesteld dat u en uw broer (J.) niet hetzelfde adres hebben opgegeven van jullie woonplaats in Bagdad. Zo verklaart u dat uw huisnummer 50 was (CG1 p.5), terwijl uw broer beweert dat het huisnummer 8 (CG1 07/15030, p.4) was. Uw verklaring dat u broer het nummer niet kende omdat het niet gebruikt werd, is geen

afdoende verklaring. Temeer daar u zelf verklaart dat het huisnummer op het huis stond (CG 24/7/08 p.3).

Bovenstaande vaststelling en doen ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Bagdad. De opmerkingen die u tijdens uw tweede gehoor heeft gemaakt met betrekking tot de argumenten in uw weigeringsbeslissing, zijn geen afdoende verklaringen voor uw vage en foutieve antwoorden op de vragen met betrekking tot Bagdad en Centraal-Irak. Vervolgens moet worden opgemerkt dat na onderzoek is gebleken dat de identiteitskaart die u voorgelegd, een vervalsing is (zie verslag Federale Politie dd.29/07/2008). Het feit dat u een vervalst identiteitsdocument heeft voorgelegd, doet vermoeden dat u bewust tracht de Belgische autoriteiten te misleiden en doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien laat dit document niet toe de appreciatie van de geloofwaardigheid van beweerde afkomst uit Bagdad te wijzigen, integendeel.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat u in de loop van uw asielprocedure tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw originele identiteitskaart. Tegenover de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat die nog in Irak lag: u zou ze hebben achtergelaten toen u Irak verliet (DVZ vraag 21). Bij het Commissariaat-generaal beweert u echter dat (R.) uw identiteitskaart bij zich had toen jullie samen Irak verlieten en in Griekenland zou hij u een kopie ervan hebben gegeven (CG1 p.2). Bij confrontatie kan u geen afdoende verklaring geven. U past alleen uw verklaringen van de Dienst Vreemdelingenzaken aan door te zeggen dat u kopies van uw identiteitskaart thuis had (CG1 p.4). Bovendien is het opmerkelijk dat u niet kan verklaren waarom (R.), als hij toch schrik had dat jullie gescheiden werden en u daarom kopies van de brieven gaf, u uw originele identiteitskaart niet meegaf. U zegt alleen dat het de verantwoordelijkheid van uw oudere broer was (CG1 p.4). Het feit dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw identiteitskaart doet ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Bagdad. Aangezien uw vluchtrelaas zich afspeelt in Bagdad, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Bijgevolg moet worden gesteld dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."

3.2. Verzoekster voert aan dat de tegenstrijdigheden en misverstanden in haar relaas reeds uitgelegd werden in het verzoekschrift van Meester Van Rossem van 3 maart 2008, hetgeen in bijlage bij het huidige verzoekschrift wordt gevoegd. Hierin wordt verwezen naar verzoeksters jonge leeftijd en de onstabiele omgeving waarin zij woonde, waardoor ze veelal binnenshuis bleef. Tevens wordt benadrukt dat zij wel in staat was informatie te geven over verschillende wijken, straatnamen, rivieren, verkiezingen, tv-kanalen, moskeeën, het gebruikte geld en de val van het regime, zodat haar het voordeel van de twijfel zou moeten worden gegeven.

Verzoekster merkt verder op dat zij verbaasd is over het feit dat haar identiteitskaart geen authentiek document zou zijn, waarbij ze stelt dat ze nooit de intentie had om de Belgische autoriteiten te misleiden.

Zij werpt de schending van de materiële motiveringsplicht op en stelt dat uit haar verklaringen duidelijk blijkt dat zij uit Bagdad afkomstig is.

Verzoekster merkt ten slotte op dat zij bijkomende bewijzen omtrent haar afkomst uit Bagdad tracht te verzamelen.

3.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De bestreden motivering wordt gebaseerd op verzoeksters gebrekkige kennis omtrent Bagdad, de plaats waar zij van kindsbeen af zou verbleven hebben, waardoor zij haar afkomst niet aannemelijk maakt. De vastgestelde onwetendheid en foutieve verklaringen omtrent de geografische kenmerken van de stad, onder meer met betrekking tot rivieren, parken, monumenten, pleinen, de ligging van

de luchthaven en de paleizen van Saddam, het gebouw van de gouverneur, soennitische moskeeën en aanslagen ten aanzien van moskeeën, alsook de vaagheid van verzoeksters verklaringen omtrent de situatie van soennieten in Hurriya in het algemeen, zijn dermate dat deze niet kunnen toegedekt worden door het feit dat zij bepaalde zaken wel bleek te weten.

Verzoeksters argumentatie aangaande haar jonge leeftijd overtuigt niet. Van iemand die de leeftijd van 22 jaar heeft kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat zij duidelijke en correcte verklaringen aflegt aangaande de plaats waar zij van haar jeugd tot aan haar vertrek uit Irak in 2007 zou gewoond hebben. Hierbij kan worden opgemerkt dat verzoekster verklaarde dat ze haar diploma secundair onderwijs behaalde in 2005 en toegelaten werd tot de universiteit (administratief dossier, gehoor 25 januari 2008, p. 6), hetgeen moeilijk te rijmen valt met haar argument dat zij zelden haar huis verliet.

De bestreden motivering aangaande het feit dat verzoekster en haar broer een verschillend adres opgaven van hun huis in Bagdad wordt ongemoeid gelaten, zodat deze als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, oordeelt de Commissaris-generaal derhalve op goede grond dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden recente afkomst uit Hurriya, Bagdad en aldus evenmin aan de feiten die zich daar zouden hebben voorgedaan. De bestreden motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en blijft onverminderd overeind.

De door verzoekster neergelegde originele identiteitskaart, welke leidde tot de vernietiging van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 februari door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd na onderzoek door de Federale Politie niet authentiek bevonden (zie administratief dossier, stuk 3a), hetgeen verzoeksters reeds teloorgegangene geloofwaardigheid nog verder ondermijnt, in acht genomen dat zij bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de plaats waar het document zich bevond. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die de bestreden motivering dienaangaande kunnen weerleggen, waardoor deze als niet-betwist en vaststaand wordt beschouwd en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

De schending van de materiële motiveringplicht kan niet worden aanvaard.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, c omwille van het aan de gang zijnde conflict en haar afkomst uit Bagdad.

4.2. In acht genomen dat aan verzoeksters voorgehouden afkomst uit Bagdad geen geloof kan worden gehecht (zie sub 3.3), kan evenmin worden aangenomen dat zij aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan haar de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 november 2008 door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A. DE POOTER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.